

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی آموزش خود دلگرم سازی بر بهبود تمایز یافتگی خود و تحمل پریشانی مادران کودکان کم توان ذهنی شهرستان چالوس

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

نغمه خوشنود پایکیاده - کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، چالوس، ایران

کامیاب خزایی - استادیار گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، چالوس، ایران.

خلاصه مقاله:

این مطالعه با هدف بررسی تأثیر آموزش خود دلگرم سازی بر تمایز یافتگی خود و تحمل پریشانی مادران دارای کودک کم توان ذهنی در دبستان نیازهای ویژه کوثر چالوس به روش نیمه آزمایشی صورت پذیرفته است. جامعه ی آماری این پژوهش را ۹۵ نفر از مادران دارای کودک کم توان ذهنی دبستان نیازهای ویژه کوثر چالوس در سال تحصیلی ۹۷-۱۳۹۶ تشکیل داده اند. نمونه برداری به روش هدمند صورت پذیرفته است. برای اندازه گیری متغیرها از پرسشنامه های خود متمایز سازی (DSI - R) و مقیاس تحمل پریشانی (DTS) استفاده شده است. ۳۰ نفر از مادرانی که در سطح پایین تری از تمایز یافتگی خود و تحمل پریشانی در قرار داشتند، انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شده اند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون تحلیل کوواریانس استفاده شده است. یافته ها حاکی از آن است که آموزش خود دلگرم سازی بر تمایز یافتگی خود و تحمل پریشانی مادران دارای کودک کم توان ذهنی تأثیر گذار نبوده، بلکه در خصوص متغیر تمایز یافتگی خود بر مؤلفه ی جایگاه من" و در خصوص متغیر تحمل پریشانی بر مؤلفه ی " تحمل پریشانی هیجانی" به صورت مستقیم اثر گذاشته است.

کلمات کلیدی:

خود دلگرم سازی، تمایز یافتگی خود، تحمل پریشانی، مادران کودکان کم توان ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1122949>

